Rocznik 1930. Nr. 34.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go sierpnia 1930 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy dyr. biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie
Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 9 lipca 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749) ogłasza się w zajączniku do niniejszego rozporządzenia jednolity tekst ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 559), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 749).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car

Załącznik do rozp. Min. Przem. i Handlu z dnia 9 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Minist. Sprawiedliwości (poz. 467).

USTAWA
z dnia 2 sierpnia 1926 r.
o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Ochrona cywilno-prawna praw przedsiębiorcy.

Art. 1.

1) Przedsiębiorca ma prawo żądania, aby inny przedsiębiorca (konkurent) nie wdzierał się w jego klientelę przez jakiekolwiek czynności, zdolne do wywołania u osób, którym ofiarowuje swe wytwory, towary lub świadczenia, mylnego mniemania, że one pochodzą od przedsiębiorcy pierwszego.

2) Przedsiębiorca, którego prawo naruszono, żądać może zaniechania czynów i usunięcia przyczyn, mogących wywołać pomyłki u odbiorców. Jeżeli przedsiębiorca doznał już ubytku w swej klienteli, krzywdziciel winien wydać niesłuszne, kosztem jego osiągnięte, zbogacenie z trzech lat ostatnich, licząc wstecz od dnia, w którym skarga wpłynęła do sądu. Jeżeli wprowadzenie w błąd klienteli wywołane było złem zamiarem lub oczywistem niedbalstwem krzywdziciela, winien tenże wynagrodzić wszelką szkodę pokrzywdzonemu i dać mu zadośćuczynienie za wyrządzone krzywdy osobistej natury przez ogłoszenie wyroku lub przez odpowiednią deklarację publiczną, a w razie istnie-

nia złego zamiaru przez zapłatę pokutnego, o ile zadośćuczynienie nie zostaje osiągnięte przez skazanie karne. Zamiast wymienionych majątkowych świadczeń pokrzywdzony żądać może ryczałtowej sumy pieniężnej, ale nie ponad 10.000 złotych.

3) Roszczenia o zaniechanie, usunięcie przyczyn, odszkodowanie i zadośćuczynienie służą pokrzywdzonemu także przeciw tym osobom, które przy bezprawnem wkraczaniu w klientelę pokrzywdzonego współdziałały. Odpowiedzialność współdziałających jest solidarna z przedsiębiorcą. Odpowiedzialność ich nie zachodzi, jeżeli wobec stosunku zależności od przedsiębiorcy nie mogły odmówić współdziałania.

4) Roszczenia, w artykule niniejszym określone, ulegają przedawnieniu trzechletniemu, które liczy się co do każdego działania bezprawnego oddzielnie.

Art. 2.

1) Oznaczenie przedsiębiorstwa nie może być takie, aby wprowadzało w błąd odbiorców co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, gdziekolwiekby się ono znajdowało. W razie przekroczenia tego przepisu stosuje się postanowienia artykułu poprzedniego.

2) Jeżeli ktoś z powołaniem się na swe prawo (np. prawo do nazwiska) oznacza swe przedsiębiorstwo w sposób, mogący wywołać pomyłki co do tożsamości z innem przedsiębiorstwem konkurencyjnem, które już dawniej używało podobnych oznaczeń, winien przez odpowiednie dodatki do oznaczeń usunąć możliwość wprowadzania w błąd odbiorców. Jednak sąd na wniosek poźniejszego używacza oznaczeń może według uznania nakazać umieszczenie dodatków, usuwających obawę wprowadzenia w błąd odbiorców, także temu przedsiębiorcy, który wpierw oznaczenia używał, chociaż jest powodem.

Art. 3.

Kto poza przypadkami art. 1 i 2 szkodzi przedsiębiorcy przez czyny, sprzeczne z obowiązującemi przepisami albo z dobremi obyczajami (uczciwością kupiecką), jako to przez podawanie nieprawdziwych wiadomości o przedsiębiorstwie, przez podmawianie dla celów konkurencyjnych jego organów do niewypełniania obowiązków służbowych, przez wyjawianie tajemnic przedsiębiorstwa technicznych lub handlowych i t. p., winien zaniechać tych czynów, w razie winy wynagrodzić szkodę pokrzywdzonemu i ewentualnie dać mu zadośćuczynienie. Roszczenie te podlegają przepisom art. 1.

Art. 4.

1) Jeżeli siła, przeciągająca klientelę do przedsiębiorstw, polega na tem, że wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z pewnego okręgu geograficznego, albo że przedsiębiorcy należą do pewnego związku przedsiębiorców, a jakiś inny przedsiębiorca wprowadza w błąd swą klientelę, wywołując mniemanie, że ofiarowane przez niego wytwory, towary lub świadczenia pochodzą z owych okręgów geograficznych lub z przedsiębiorstw, do związku należących, albo jeżeli ktoś działa na szkodę owych przedsiębiorstw przez podawanie o nich nieprawdziwych wiadomości, albo przez wyjawianie ich tajemnic technicznych, natenczas do powództwa uprawnieni są: każdy przedsiębiorca, produkujący tego samego rodzaju wytwory w danym okręgu geograficznym, wspólne przedstawicielstwa wymienionych powyżej przedsiębiorców, tudzież każdy przedsiębiorca, zajmujący się sprzedażą wymienionych wytworów.

2) Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu lub Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych może rozporządzeniem, zamieszczonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, określić warunki używania nazw terytorjalnych (regionalnych), a zwłaszcza granice okręgów geograficznych, do których te nazwy się odnoszą.

3) Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu może wydawać w granicach zobowiązań, zaciągniętych przez Rzeczpospolitą Polską w umowach międzynarodowych, zakazy używania nazw terytorjalnych przy oznaczaniu wytwarzanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub do Rzeczypospolitej Polskiej wprowadzanych towarów, a niepochodzących z okręgów nazwami oznaczonych, chociaż nazwy te są w Rzeczypospolitej Polskiej oznaczeniami rodzajowemi lub bywają używane w wewnętrznym obrocie handlowym skutkiem dodatków, z niemi złączonych, jako oznaczenia rodzajowe. W ogłoszonych z powołaniem się na niniejszy artykuł w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zakazach nazwy muszą być szczegółowo określone. Warunkiem ogłoszenia zakazów przez Radę Ministrów będzie notyfikacja danej nazwy przez rząd państwa, wobec którego Rzeczpospolita Polska zaciągnęła zobowiązanie, i dostarczenie dowodu, że w tem państwie nazwa notyfikowana jest przedmiotem ochrony, jako nazwa terytorjalna. Przekroczenie zakazu uzasadnia powództwo w myśl ust. 1 artykułu niniejszego.

Art. 5.

1) Dla sporów o roszczenia cywilno-prawne z artykułów 1—4 niniejszej ustawy właściwe są sądy okręgowe i handlowe.

2) Spory te można wdrożyć także w tym sądzie, w którego okręgu popełniono czynność, uzasadniającą roszczenia powoda.

3) Celem zabezpieczenia roszczeń o zaniechanie, określonych w niniejszej ustawie, sąd może wydać zarządzenia tymczasowe (zabezpieczenia powództwa), chociażby nie zachodziły wymogi przewidziane w poszczgólnych ustawach, dotyczące uprawdopodobnienia powodów do takich zarządzeń.

Ochrona karno-prawna.

Art. 6.

1) Kto celem przyciągania klienteli i ułatwiania warunków konkurencji podaje do wiadomości powszechnej lub większego koła osób ze świadomością niezgodne z prawdą a zdolne do wprowadzania w błąd fakty, dotyczące stosunków handlowych swego albo cudzego przedsiębiorstwa, jako to: jakości, właściwości, wartości, pochodzenia, przeznaczenia wytworów, towarów lub świadczeń, sposobu sprowadzania wytworów i towarów, warunków i sposobów produkcji, oznaczania cen żądanych, wyjątkowych sposobności nabycia (np. pozornej wyprzedaży, rzekomego pochodzenia towarów z masy konkursowej lub rzekomego należenia towarów do masy konkursowej i t. p.), odznaczeń, przysługujących przesiębiorstwu, przedsiębiorcy lub jego organom, praw, z przedsiębiorstwem połączonych i t. p., ulega karze grzywny

do 6.000 złotych, lub areszetu do trzech tygodni, albo obu karom łącznie. W razie szczególnie obciążających okoliczności grzywna może być podwyższona do 12.000 złotych, a areszt do sześciu tygodni.

2) Przepis ustępu pierwszego należy stosować także wtedy, gdy świadome wprowadzenie w błąd publiczności lub odbiorców odbywa się przez znaki lub oznaczenia obrazowe, plastyczne, liczbowe, słowne lub barwne, umieszczone na towarach, na lokalu albo w lokalu przedsiębiorstwa, albo na ruchomościach, do prowadzenia przedsiębiorstwa służących.

3) Sąd może wydać z urzędu lub na wniosek oskarżyciela publicznego zarządzenia na koszt skazanego celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach lub na lokalach przedsiębiorstwa, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenie wyroku, zniszczenie oznaczeń, ogłoszeń i innych środków, w błąd wprowadzających i t. p.

Art. 7.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, a z powołaniem się na niniejszy artykuł: a) nakazać, by pewne towary były sprzedawane w handlu detalicznym tylko w przepisanych jednostkach ilościowych oraz z uwidocznieniem ich ilości (wagi, miary, liczby, jakości i miejsca pochodzenia; b) wydawać przepisy, określające warunki urządzenia wyprzedaży.

2) Nie stosujący się do przepisów powyższych rozporządzeń karani będą grzywną do sześciuset złotych i aresztem do dni trzech lub jedną z tych kar.

Art. 8.

1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z powołaniem się na niniejszy artykuł, zakazać zawierania pewnych umów, przez które przedsiębiorca w sposób, niezgodny z zasadami uczciwej konkurencji, stara się ułatwić sobie warunki zbytu.

2. W szczególności ulec może zakazowi umowa, przez którą ktoś za cenę bezwarunkowo należną zobowiązuje się do dostarczenia towaru lub spełnienia świadczeń pod warunkiem, że strona druga pozyska dla niego do pewnego czasu pod temi samemi warunkami pewną liczbę odbiorców (umowa lawinowa).

3. Winny skłonienia do zawarcia umów zakazanych ulega karze grzywny do 2.000 złotych lub aresztu do dni 10, albo obu karom łącznie, a umowy wbrew takim zakazom zawarte, mogą być unieważnione na żądanie pokrzywdzonego.

Art. 9.

1. Kto o przedsiębiorstwie lub o przedsiębiorcy podaje świadomie nieprawdziwe wiadomości które mogą podziałać odstraszająco na odbiorców, lub podkopać kredyt przedsiębiorcy, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

2. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli przestępstwo zwraca się ogólnie przeciw przedsiębiorstwom z pewnych okręgów lub należącym do pewnego związku, natenczas skargę wnieść mogą osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust. 1).

3. Sąd może wydać na wniosek pokrzywdzonego a na koszt skazanego odpowiednie zarządzenia celem wyprowadzenia publiczności i odbiorców z błędu. Takiemi zarządzeniami mogą być zwłaszcza ogłoszenia w dziennikach, wyjaśniające prawdziwy stan rzeczy, ogłoszenia wyroku i t. p.

Art. 10.

1. Kto dowiedziawszy się w sposób niezgodny z prawem lub dobremi obyczajami o tajemnicach przedsiębiorstwa technicznych lub handlowych, z tajemnic tych w celach konkurencyjnych korzysta, lub ich innym udziela, ulega karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do sześciu tygodni, albo obu karom łącznie.

2. Tej samej karze ulega pracownik przedsiębiorstwa, gdy tajemnice techniczne lub handlowe, jakie powierzono mu z uwagi na stosunek służbowy lub jakie poznał w wykonaniu stosunku służbowego podaje do wiadomości innych osób w celach konkurencyjnych, lub celem wyrządzenia szkody przedsiębiorcy, a to w czasie trwania stosunku służbowego lub do dwóch lat po rozwiązaniu tegoż.

3. Tej samej karze podlegać będzie ten, kto kierowników lub pełnomocników przedsiębiorstwa przez ofiarowanie, przyrzeczenie lub zapewnienie im, lub osobom przez nich wskazanym, korzyści materjalnych lub innych skłoni do zawarcia umów kupna-sprzedaży lub dostarczeń na warunkach korzystniejszych od zwykle praktykowanych. Kierownicy lub pełnomocnicy przedsiębiorstwa za wymawianie lub uzyskiwanie dla siebie lub osób trzecich korzyści, o których mowa, wzamian za korzystniejsze warunki zawieranych umów kupnasprzedaży, czy dostarczeń tej samej karze ulegać będą.

4. Postępowanie karne wdraża się na skutek skargi pokrzywdzonego. Jeżeli chodzi o wspólne tajemnice przedsiębiorstw z pewnych okręgów lub należących do pewnego związku, skargę wnieść mogą w przypadku ustępu 1 niniejszego artykułu osoby, uprawnione do powództwa cywilnego (art. 4 ust. 1), a w przypadku ustępu 2 — ten przedsiębiorca, z którym pracownik jest lub był związany stosunkiem służbowym.

Art. 11.

1. Roszczenia prywatno-prawne, uzasadnione czynami podpadającemi pod przepisy art. 6—10, mogą być dochodzone wprost na drodze cywilnej bez wytoczenia sprawy karnej.

2. Usiłowanie przestępstw przewidzianych w niniejszej ustawie jest karane.

Art. 12.

Orzecznictwo karne w przypadkach art. 6, 9 i 10 należy do sądów okręgowych, w przypadkach zaś art. 7 i 8 do sądów powiatowych (pokoju).

Zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy.

Art. 13.

1. Przepisy ustawy niniejszej stosować należy także do gospodarstw rolnych, leśnych i przedsiębiorstw górniczych.

2. Nie stosuje się przepisów ustawy niniejszej do zwalczania nieuczciwej konkurencji w zakresie zawodów wolnych, które posiadają ustawowo uregulowaną organizację, karzącą nieuczciwą konkurencję w drodze dyscyplinarnej.

Art. 14.

Poza przypadkami, przewidzianemi w umowach międzynarodowych, ochrona ustawy niniejszej służy cudzoziemcom, których przedsiębiorstwa nie mają siedziby głównej w Rzeczypospolisej Polskiej, w zakresie istniejącej wzajemności z państwem, w którym znajduje się siedziba główna ich przedsiębiorstw.

Moc obowiązująca innych ustaw.

Art. 15.

1. Przepisy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zamieszczone w dotychczasowych ustawach zachowują moc nadal, o ile skierowane są przeciw czynom, nieunormowanym w niniejszej ustawie.

2. Jeżeli ustawa niniejsza pewne czyny poddaje tylko skutkom cywilno-prawnym, a dotychczasowe ustawy uważają je za karalne, dotyczące przepisy karne zachowują moc obok przepisów cywilno-prawnych ustawy niniejszej.

3. Postanowienia karne ustawy niniejszej stosować należy tylko o tyle, o ile czyn nie podlega surowszym postanowieniom karnym innych ustaw.

Zatrzymywanie towarów na granicach.

Art. 16.

Rada Ministrów na wniosek właściwych ministrów może wydawać rozporządzenia, na podstawie których władze graniczne, zwłaszcza urzędy celne, będą upoważnione — pod warunkami i ze skutkami, w rozporządzeniach bliżej oznaczonemi do zatrzymywania towarów, przywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej, i wywożonych z Rzeczypospolitej Polskiej, na czas potrzebny do uzyskania decyzji sądowej o zabezpieczeniu, jeżeliby były oznaczone w sposób niezgodny z przepisami niniejszej ustawy lub przepisami o znakach towarowych.

Przepis przechodni.

Art. 17.

Aż do wydania jednolitych dla całego Państwa przepisów karnych nie można wdrożyć postępowania karnego o przestępstwa z art. 6, 9 i 10, jeżeli od ich popełnienia upłynęło lat trzy; o przestępstwa zaś z art. 7 i 8, jeżeli od ich popełnienia upłynął rok.

Przepisy końcowe.

Art. 18.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Przemyłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie dni 14 od jej ogłoszenia i z tą chwilą ustaje moc niemieckiej ustawy z dnia 7. czerwca 1909 r. o nieuczciwej konkurencji (Dz. Ust. P. Nr. 31 z roku 1909).

2.

Obwieszczenie.

Dot: urlopowania Naczelnika Gminy i Urzędu Okręgowego w Rudzie.

Naczelnikowi Gminy i Urzędu Okręgowego w Rudzie p. Dr. Kopcowi udzieliłem urlopu wypoczynkowego od 17 do 23. VIII. i od 18 września do 29 października 1930 r.

Zastępstwo w sprawach gminnych i Urzędu okręgowego obejmie ławnik p. Dr. Zając.

Swiętochłowice, dnia 9 sierpnia 1930 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Statut Miejscowy.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. Ust. Pr. str. 233) oraz §§ 1 i 3 ustawy z dnia 15 lipca 1907 r. przeciw zniekształceniu miejscowości i okolic o wybitnie pięknym krajobrazie (Zb. Ust. Pr. str. 260) wydaje się za zgodą Rady gminnej dla obwodu gminy Ruda następujący statut.

§ 1.

Zezwolenia policyjno-budowlanego należy odmówić dla wykonania budowli i ogrodzeń, które wyglądem swym zaszpeciłyby obraz miejscowości oraz dla wykonania zmian budowlanych przy budowlach o charakterze pomnikowym lub artystycznym, o ileby zamierzone zmiany mogły zepsuć ten właśnie charakter.

Postanowienia § 1 odnoszą się również do pomalowywania oraz burzenia części lub szczegółów wymienionych budowli i ogrodzeń.

§ 2.

Na umieszczenie szyldów reklamowych, skrzynek wystawowych, okiennic, napisów i malowideł, jak i wogóle wszelkiego rodzaju transparentów, uzyskać należy zezwolenie policyjno-budowlane. Władza policyjno-budowlana nie udzieli zezwolenia tego, jeśli umieszczenie danego przedmiotu mogłoby wpłynąć ujemnie na wygląd odnośnego budynku lub okolicy, względnie przeszkadzać ruchowi ulicznemu lub narażać na niebezpieczenstwo przechodniów.

§ 3.

Części budynków od strony ulicy, winny być utrzymane również starannie

§ 4.

Niniejszy statut miejscowy obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Ruda, dnia 26 maja 1930 r.

(—) Dr. Kopiec (—) Kynast
Naczelnik Gminy **Ławnik Gminy**

Uchwała.

Statut gminy Ruda z dnia 26. maja 1930 r. dot. zniekształcenia ulic i placów, zatwierdza się na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. (zb. u. str. 233).

Świętochłowice, dnia 6. sierpnia 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy

(—) Szaliński, Sobel, Szymonek, Tkocz, Sieja.

Opublikowano.

Ruda, dnia 16. sierpnia 1930 r.

Zarząd Gminy

(—) Dr. Kopiec
Naczelnik Gminy.

4.

I Dodatek

do statutu miejscowego gminy Ruda Śl. w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 30. września, 2 grudnia 1924 r. Gazeta Powiatowa powiatu świętochłowickiego nr. 8, poz. 10 z roku 1925.

Na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 22. lipca 1930 r. wydaje się w myśl art. 16 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. w brzmieniu obwieszczenia rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) następujący dodatek do statutu miejscowego gminy Ruda Śl. w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku z dnia 30. września, 2. grudnia 1924 r.

I) Ustęp b § 4 otrzymuje następujące brzmienie:

b) od motocyklu . . . . . 50,— zł.

II) Dodatek niniejszy obowiązuje od 1. kwietnia 1930 r.

Ruda, dnia 22. lipca 1930 r.

Zarząd Gminy

(—) Dr. Kopiec (—) Kynast
Naczelnik Gminy **Ławnik Gminy**

Uchwała.

Dodatek do statutu w przedmiocie poboru podatku od posiadania przedmiotów zbytku w gminie Ruda zdnia 22. lipca 1930 r. zatwierdza się na podstawie art. 1 łącznie z art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17. poz. 30).

Świętochłowice, dnia 6. sierpnia 1930 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy.

(—) Szaliński, Sobel, Tkocz, Szymonek, Sieja.

Opublikowano

Ruda, dnia 16 sierpnia 1930 r.

Zarząd gminy

(—) Dr. Kopiec
Naczelnik gminy

5.

Obwieszczenie.

W zagrodzie Jerzego Bałka w Orzegowie przy ul. Bytomskiej 53 stwierdzono urzędowo pomór świń, co niniejszem stosownie do § 348 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice, dnia 9. sierpnia 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Korol

6.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Pszczynie podaję stosownie do § 348 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w Mikołowie pow. pszczyńskiego stwierdzono urzędowo zarazę świń.

Swiętochłowice, dnia 6. sierpnia 1930 r.

Starosta
(—) Szaliński

7.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia Dyrekcji Policji w Katowicach podaję stosownie do § 139 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w dworze Antoniów oraz w zagrodzie Jana Rączoszka w Chorzowie pow. katowickiego urzędowo stwierdzono pryszczycę.

Swiętochłowice, dnia 12. sierpnia 1930 r.

Starosta
w z.
(—) Korol

8.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Pszczynie podaję stosownie do § 321 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w gminie Łaziska Górne pow. pszczyńskiego stwierdzono urzędowo podejrzenie wścieklizny u psa miejscowego pochodzenia.

Świętochłowice, dnia 8. sierpnia 1930 r.

Starosta

(—) Szaliński

9.

Obwieszczenie.

Na skutek zawiadomienia Starostwa w Pszczynie podaję stosownie do § 340 rozp. Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych do publicznej wiadomości, że w gminie Kopciowicach i Tychach pow. pszczyńskiego uznano wściekliznę za wygasłą.

Świętochłowice, dnia 8. sierpnia 1930 r.

Starosta

(—) Szaliński

× KOMUNIKATY ×

10.

Powiatowa Komisja do badania cen w Świętochłowicach uchwaliła na posiedzeniu w dniu 20. VIII. 1930 następujące ceny orjentacyjne w detalu:

Mąka i pieczywo:

mąka żytnia	65%	bez zmiany	(40 gr.)
chleb „	65%	„ „	(40 gr.)
mąka pszenna	65%	1 kg	70 groszy
bułki		93 gramy	10 „

Nabiał:

Mleko:	bez zmiany	(maks. 44 gr. 1 litr)
Masło:	„ „	(6.—zł 1 kg)
Jaja:	„ „	(12 — 15 gr. sztuka)

Mięso i wyroby mięsne:

		w składach:	na targu:
Wołowina I gatunek	½ kg	1.40—1.50 zł.	1.30—1.40
„ II „	„ „	1.20	„ 1.10
Łój I „	„ „	1.10	„ 1.10
„ II „	„ „	0.90	„ 0.90
„ rozpuszczany	„ „	1.30	„ 1.30
wieprzowina I gat.	½ kg	1.50	„ 1.40
„ II „	„ „	1.40	„ 1.30
słonina I „	„ „	1.50	„ 1.50
„ II „	„ „	1.40	„ 1.40
„ wędzona	„ „	2.—	„ 2.—
cielęcina	„ „	1.30 do 1.60	„
Kiełbasa krakowska got. (miesz.)	„ „	1.90	„ 1.80
„ „ got. (100% wieprz.)	„ „	2.60	„ 2.60
„ „ surowa (100% „)	„ „	2.60	„ 2.60
Wątrobianka I gat.	„ „	2.10	„ 2.00
„ II „	„ „	1.70	„ 1.50
salceson I „	„ „	2.00	„ 1.80
„ II „	„ „	1.70	„ 1.50
kiełbasa z czosnkiem	„ „	1.70 do 2	„
krupniaki	„ „	0.60 zł.	

Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych
Egzaminy na mierniczych przysięgłych.

W myśl § 26 rozporządzenia z dnia 26. lutego 1926 (Dz. U. R. P. Nr,33 poz. 203) zawiadamia się, że egzaminy na mierniczych przysięgłych w terminie jesiennym br. odbędą się dla kandydatów, przynależnych pod względem terytorjalnym do Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie w październiku br. Bliższe szczegóły, jak termin, lokal i godzina rozpoczęcia egzaminu, będą podane pisemnie każdemu poszczególnemu zgłoszonemu i dopuszczonemu do egzaminu kandydatowi.

Równocześnie przypomina się, że w myśl § 7 na wstępie powołanego rozporządzenia kandydaci, którzy pragną być dopuszczeni do egzaminu w terminie jesiennym, winni złożyc w ciągu sierpnia br. na ręce Sekretarza Komisji Egzaminacyjnej w Warszawie, ul. Foksal 11 (lokal Wydziału Pomiarowego Ministerstwa Robót Publicznych) należycie udokumentowane podanie(§ 8 wspomnianego wyżej rozporządzenia) oraz pokwitowanie wpłaconej taksy egzaminacyjnej(konto P.K.O. Nr.30491).

Tam też można nabyć wykaz ustaw, rozporządzeń i przepisów wymaganych przy egzaminie.

Ustawa o stowarzyszeniach.

Wyszedł Zeszyt IX. Prawa Admin. pod redakcją Mag. praw H. Jahnkówny, radcy Woj. Pozn. p. t.

Ustawa o stowarzyszeniach

z dnia 19 kwietnia 1908 roku"

w opracowaniu

p. Władysława Gluka

emeryt. Naczelnika Wydziału Urzędu Wojew. w Poznaniu.

Cena 3,—zł. Zamawiać u p. S. Malińskiego, Poznań, Zawady 28. Na składzie w księgarniach Jachowskich, Gebethner i Wolff, św. Wojciech w Poznaniu.

Jest to największe wyczerpujące opracowanie obowiązującego na Ziemiach Zachodnich prawa o stowarzyszeniach, zgromadzeniach z wykładnią byłego długoletniego naczelnika wydziału bezp. publ.

Ze względu na ważność tego prawa dla miejscowych władz policyjnych zalecamy zaopatrzenie się w ten podręcznik.

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.